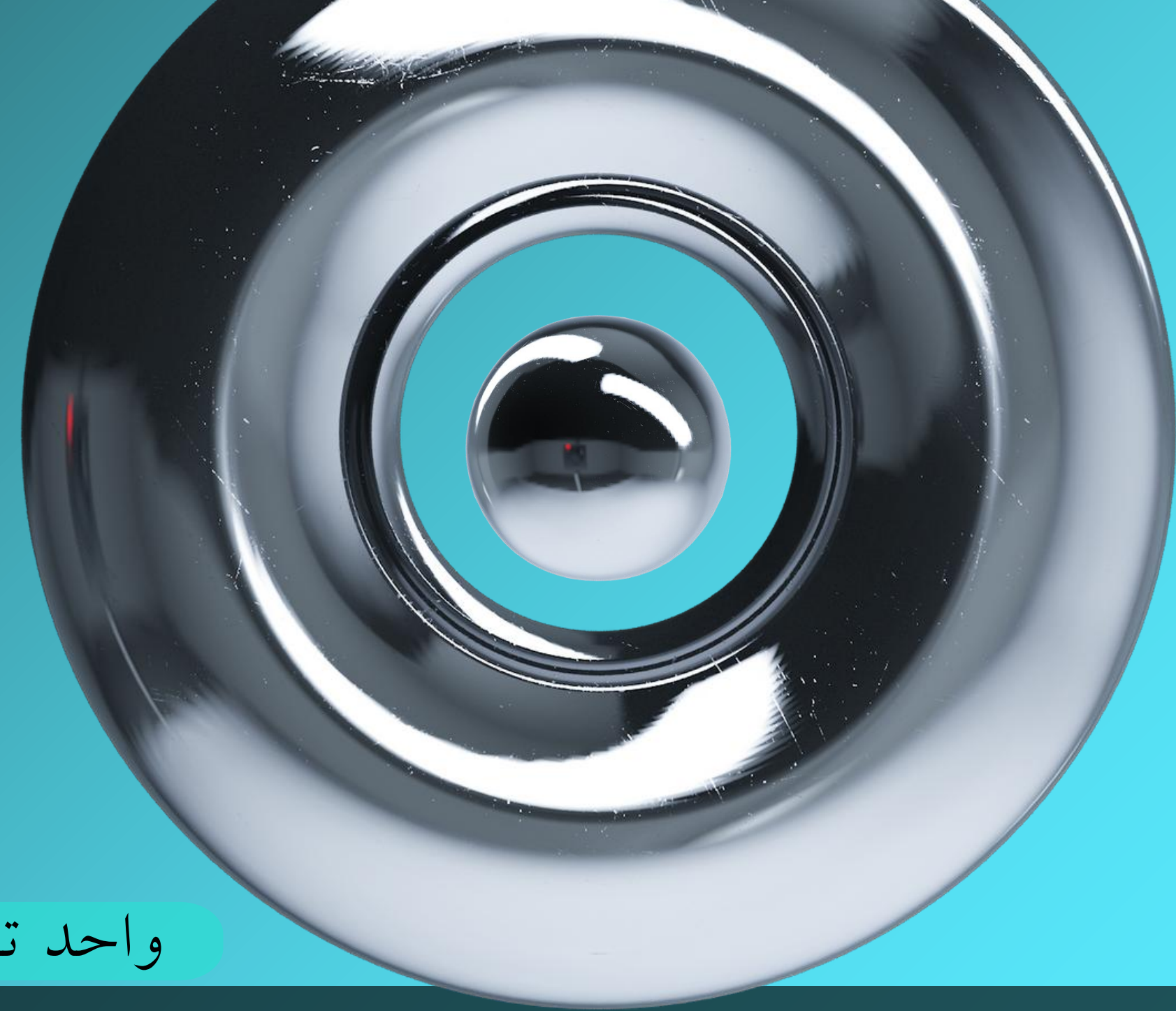

ششمین نمایشگاه و همایش تخصصی
نفت، گاز، پتروشیمی و پالایش
(بارویکرد حمایت از ساخت داخل)
۲۹ بهمن ماه لغایت ۱ اسفند ماه ۱۴۰۳ - جزیره کیش

واحد تحقیق و توسعه شرکت ویستا آسمان

نقش آلیاژهای نوین در افزایش طول عمر کاتالیست
و بهینه‌سازی ریفرمینگ متان

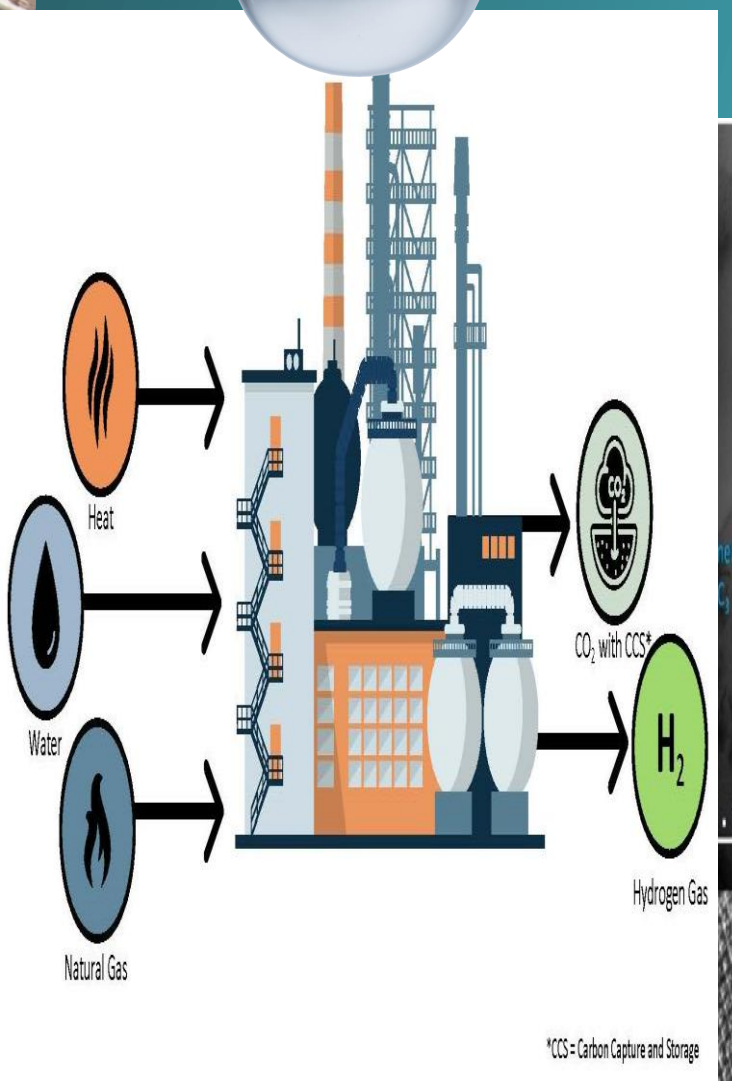
فلوجارت ارائه

01

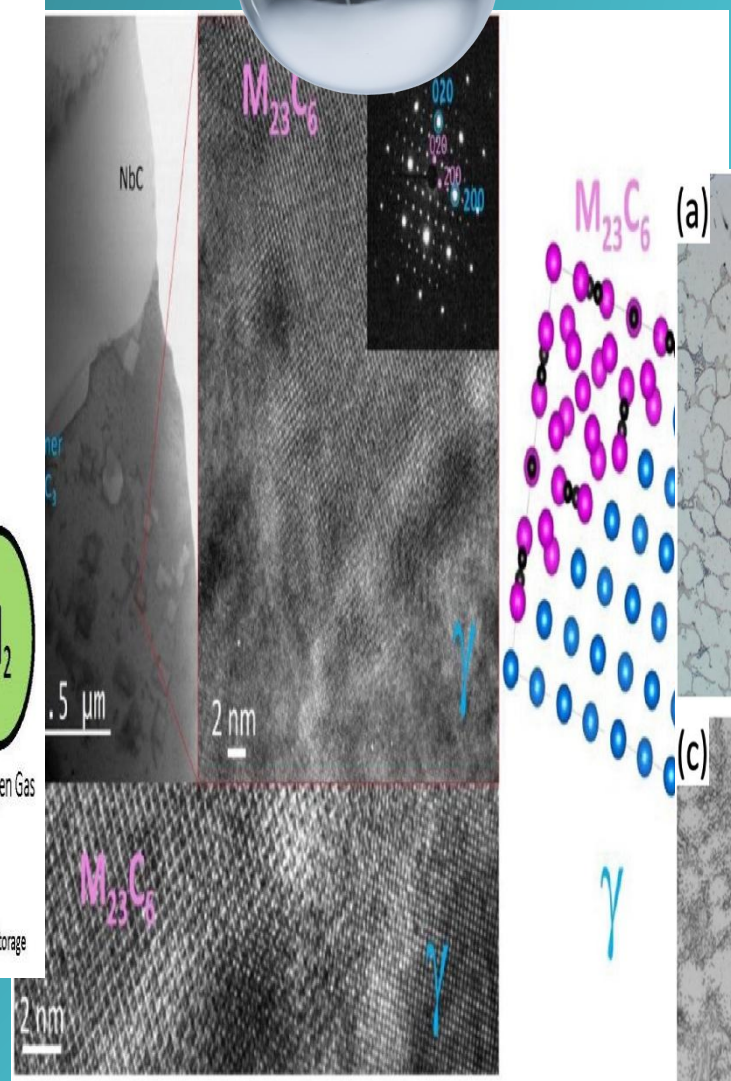
مقدمه

02

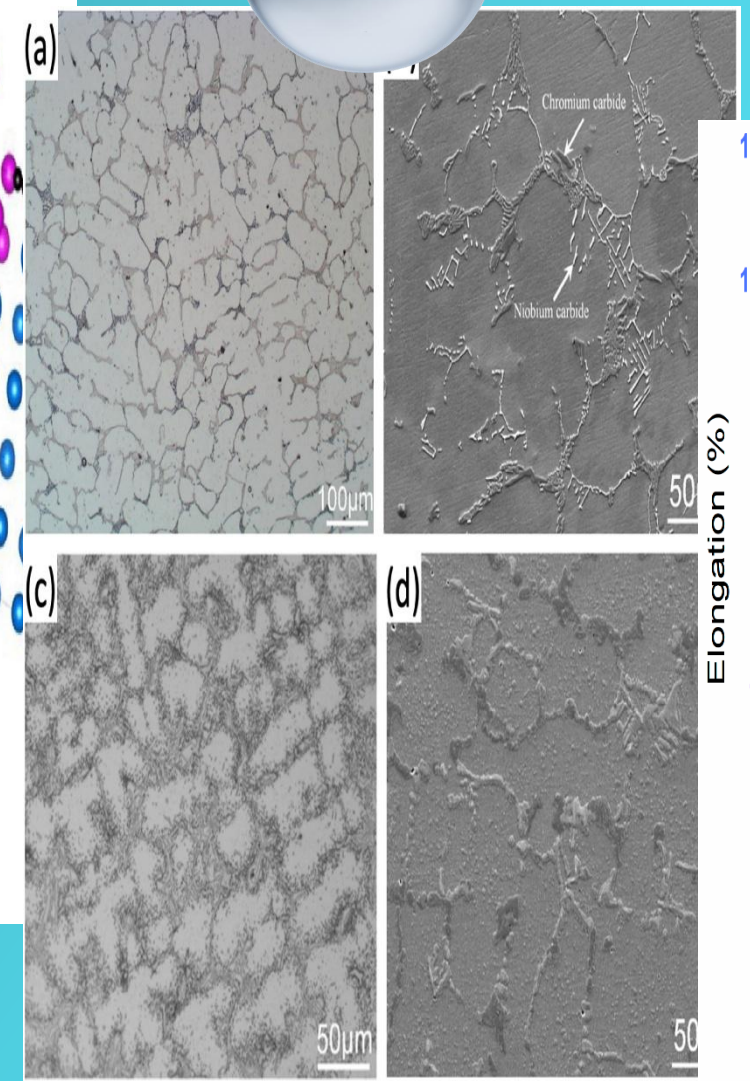
مبانی ریفرمینگ

03

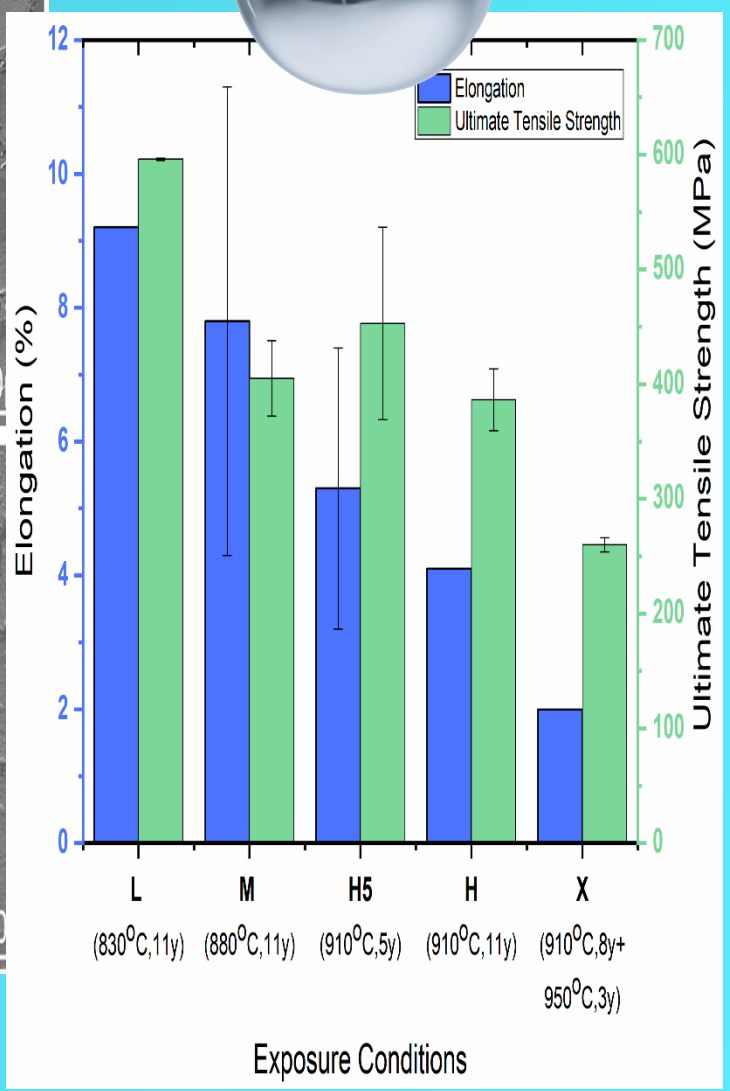
چالش های متالورژیکی

04

تاریخچه توسعه آلیاژی

05

متالورژی فیزیکی آلیاژهای نوین

VISTA ASEMAN

مقدمه

بیان مسئله

مقدمه

توسعه آلیاژها نقشی کلیدی در پیشرفت فناوری ریفورمرهای بخار-متان ایفا می‌کند، اما در سه دهه گذشته پیشرفت چشمگیری در این زمینه مشاهده نشده است. این ارائه، راهبردهای توسعه گذشته را مرور و چالش‌های پیش روی آلیاژهای آینده را بررسی می‌کند. متالورژی فیزیکی آلیاژهای مدرن ریفورمر، از جمله نقش کاربیدهای MC، M7C3 و M23C6 و تأثیر طراحی ریزساختارها بر عملکرد، مورد بحث قرار می‌گیرد. همچنین، پیشرفت‌های حاصل از ریخته‌گری گریز از مرکز و اثرات عناصر آلیاژی بر بهبود عملکرد و افزایش طول عمر کاتالیست بررسی خواهد شد.

بیان مسئله

VISTA ASEMAN

VISTA ASEMAN

2

مبانی ریفرمینگ

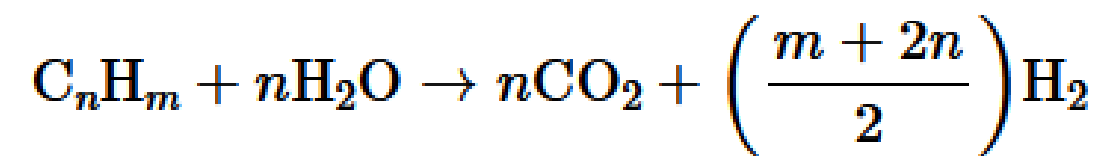
ترمودینامیک شیمیایی

مبانی ریفورمینگ

واکنش کلی ریفورمینگ بخار-متان

فرآیند ریفورمینگ بخار-متان از دو مرحله اصلی تشکیل شده است. واکنش کلی این فرآیند در معادله (۱) نشان داده شده است، که در آن هیدروکربن مورد استفاده عمدتاً متان است:

مرحله اول یک واکنش بسیار گرماگیر است که درون کوره رخ می‌دهد. در این مرحله، خوراک گوگردزدایی شده (با حداقل ۹۵٪ متان) با بخار آب واکنش داده و هیدروژن آزاد می‌شود، همان‌طور که در معادله (۲) نشان داده شده است.

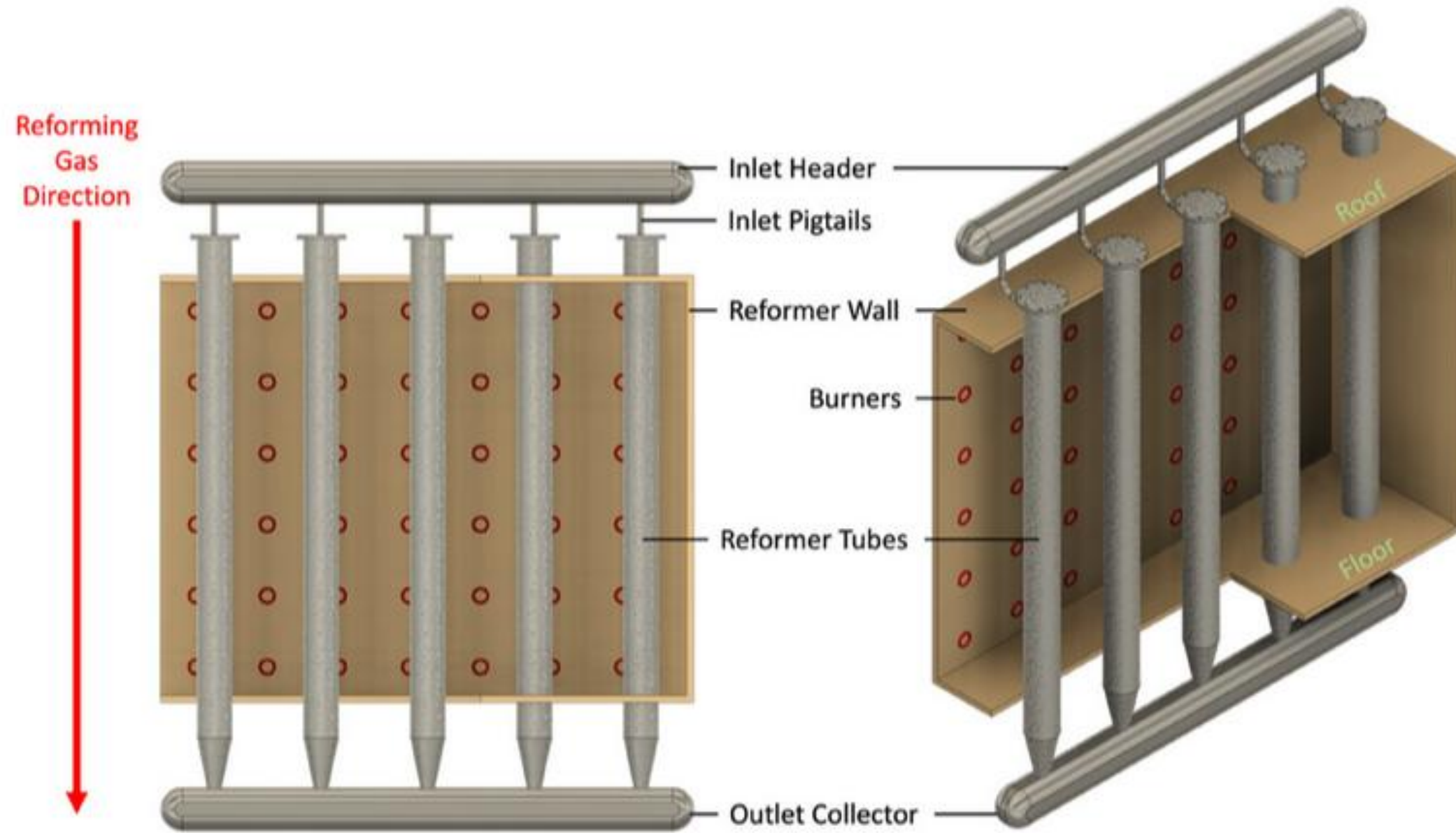

ترمودینامیک

VISTA ASEMAN

مبانی ریفرمینگ

VISTA ASEMAN

3

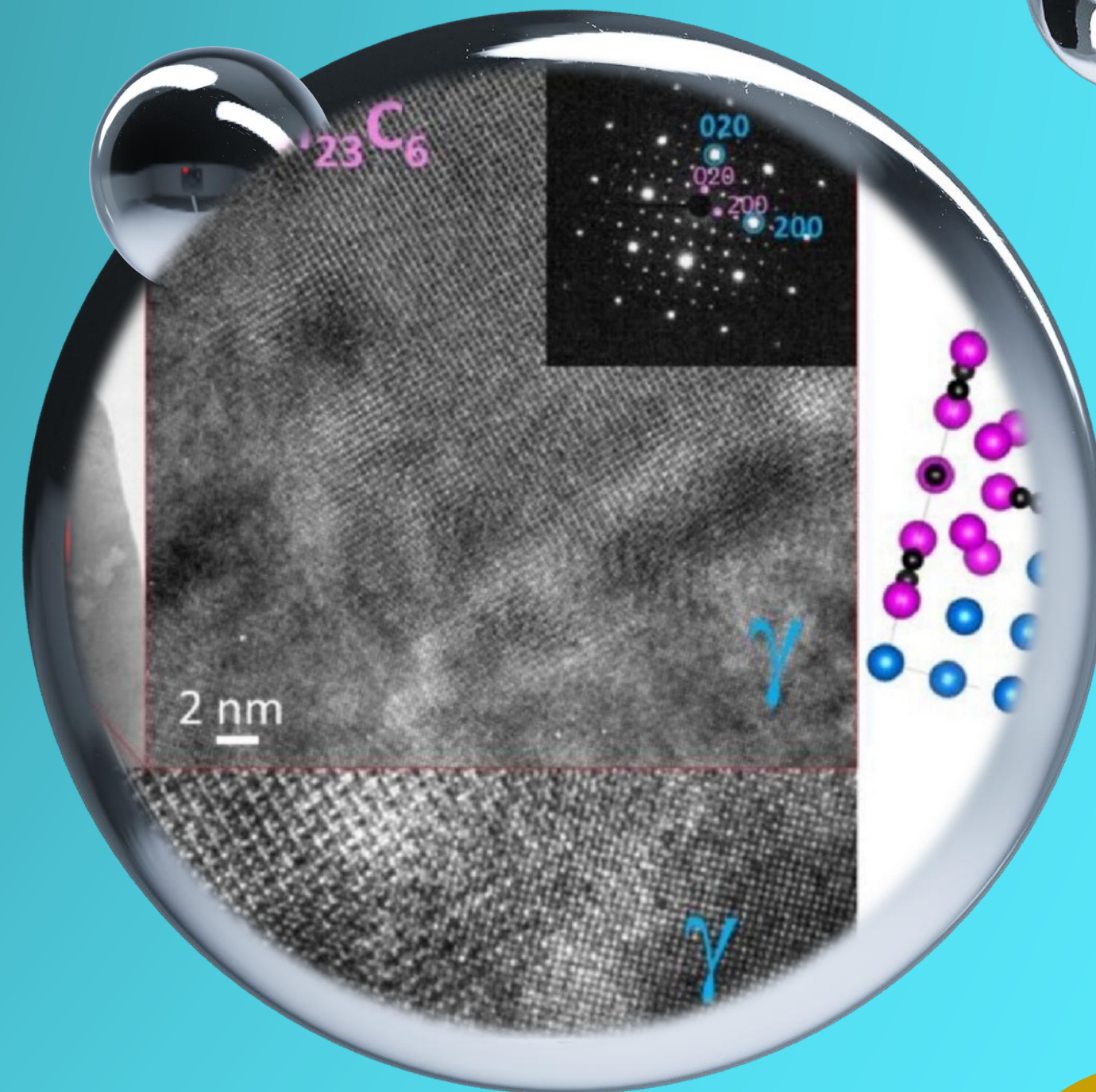
چالش های متالورژیکی

نقش آلیاژهای نوین در بهبود عملکرد

چالش های متالورژیکی

در فرآیند ریفرمینگ، واکنش های شیمیایی منجر به تشکیل کربن (کک) بر سطح تیوب ها شده که در دماهای بالا، نفوذ کربن به ساختار آلیاژ را تسریع می کند. این پدیده، همراه با تنش های حرارتی و مکانیکی، منجر به کاهش استحکام و در نهایت شکست فاجعه بار تیوب ها می شود.

با افزایش نیاز به تولید هیدروژن، بهره وری ریفرمرها باید افزایش یابد، اما محدودیت های مواد مورد استفاده در سه دهه گذشته مانع پیشرفت قابل توجه در طراحی ریفرمرها شده است.

نقش آلیاژهای نوین در بهبود عملکرد

VISTA ASEMAN

چالش های متالورژیکی

دو راهکار کلیدی برای افزایش ظرفیت ریفرمر بدون تغییر در طراحی کلی پیشنهاد می شود:

- ❖ افزایش دمای عملیاتی برای کاهش زمان مورد نیاز واکنش های گازی.
- ❖ کاهش ضخامت دیواره تیوب به منظور افزایش قطر داخلی، حجم کاتالیست و ظرفیت تولید، در عین کاهش گرادیان های حرارتی و بهبود مقاومت به تنش های حرارتی.

هر دو رویکرد به طور مستقیم به خواص آلیاژهای ریفرمر تیوب وابسته هستند و این امر نیاز فوری به توسعه مواد نوین را نشان می دهد. پیشرفت در متالورژی این آلیاژها نه تنها موجب افزایش طول عمر ریفرمرها می شود، بلکه هزینه های سرمایه ای و اثرات زیست محیطی تولید هیدروژن را نیز کاهش می دهد.

VISTA ASEMAN

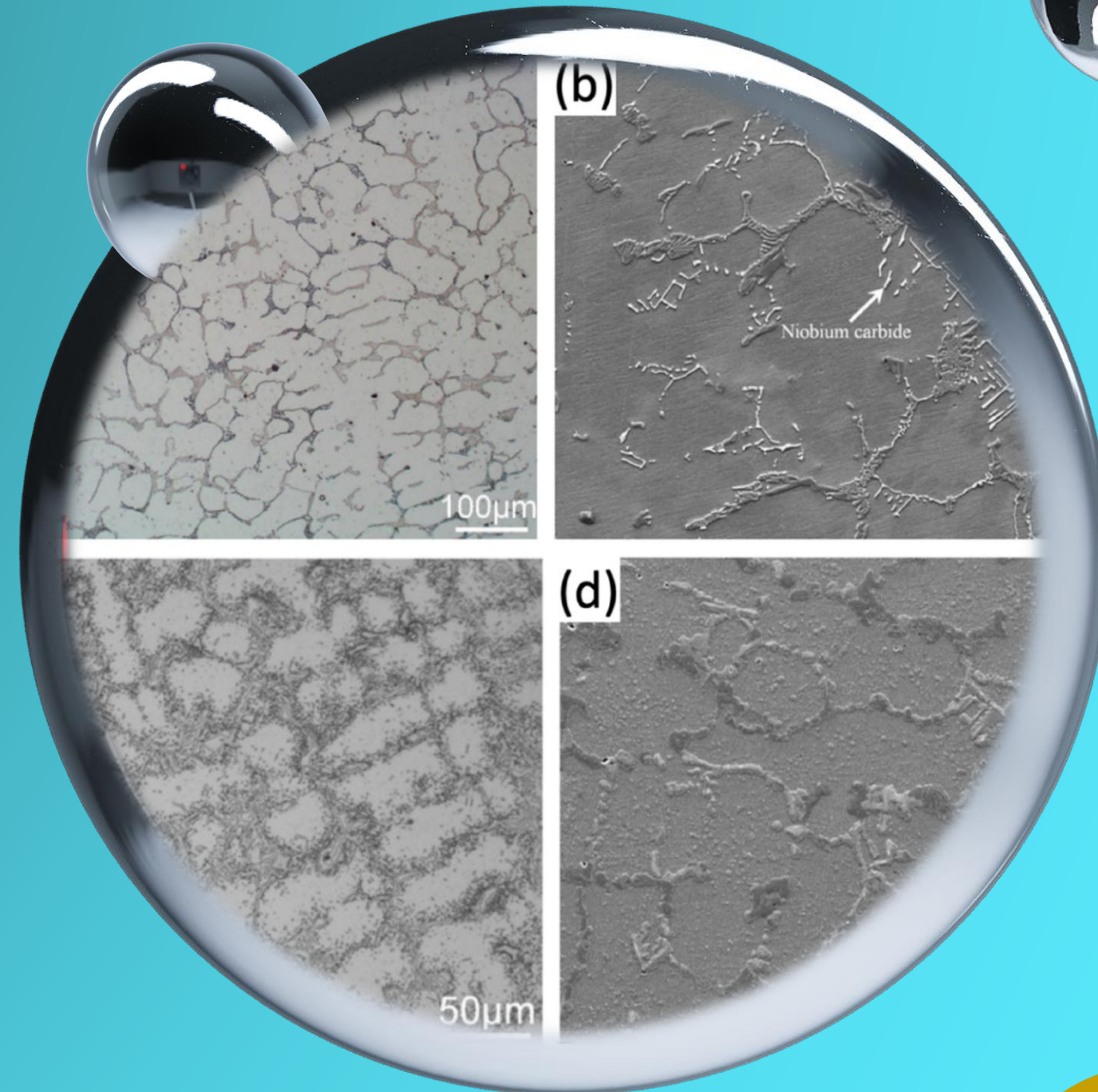
4

تاریخچه توسعه آلیاژی

طبقه بندی بر اساس نسل ها

تاریخچه توسعه آلیاژی

با اختراع ریفورمرهای بخار-متان در دهه ۱۹۳۰، آلیاژهای مورد استفاده در ریفورمر تیوب‌ها دستخوش پیشرفت‌های چشمگیری شدند. این پیشرفت‌ها در سه نسل اصلی طبقه‌بندی می‌شوند که هر نسل بر اساس تغییرات در ترکیب شیمیایی، روش‌های تولید، ویژگی‌های ریزساختاری و استحکام خزشی تعریف شده است.

طبقه‌بندی بر اساس نسل‌ها

تاریخچه توسعه آلیاژی

1950-1970

نسل اول

ورود ریخته‌گری گریز از مرکز و
آلیاژهای جدید

نسل دوم
بهبود پایداری کاربردی و استحکام
آلیاژ

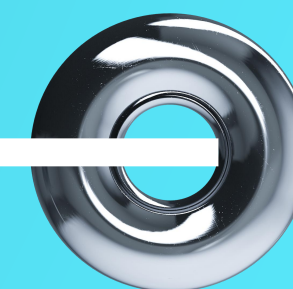
1970-1975

1975-2010

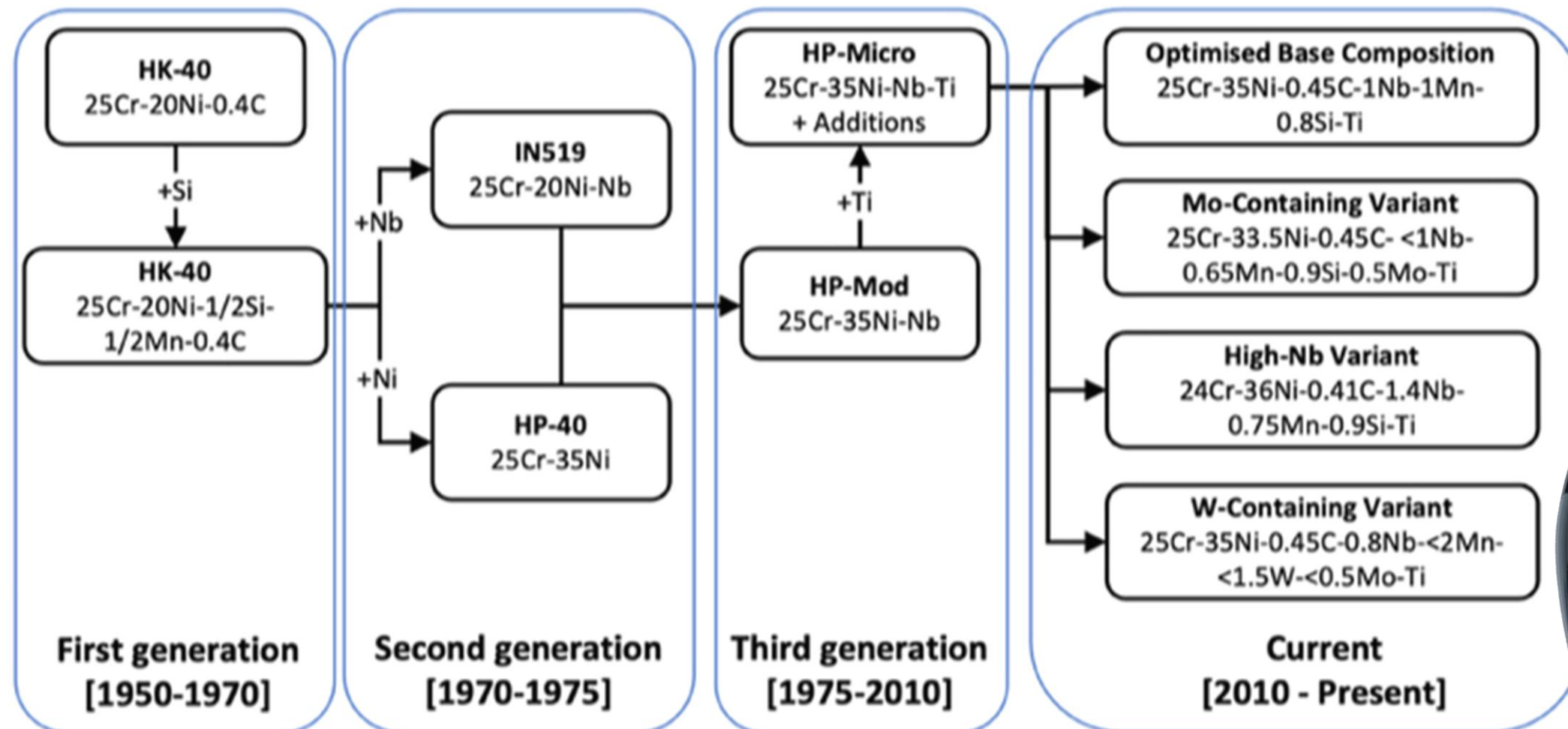
نسل سوم
آلیاژهای HP-Mod و
HP-Micro

اکنون
مسیر آینده آلیاژهای ریفرمر

2010-present

تاریخچه توسعه آلیاژی

VISTA ASEMAN

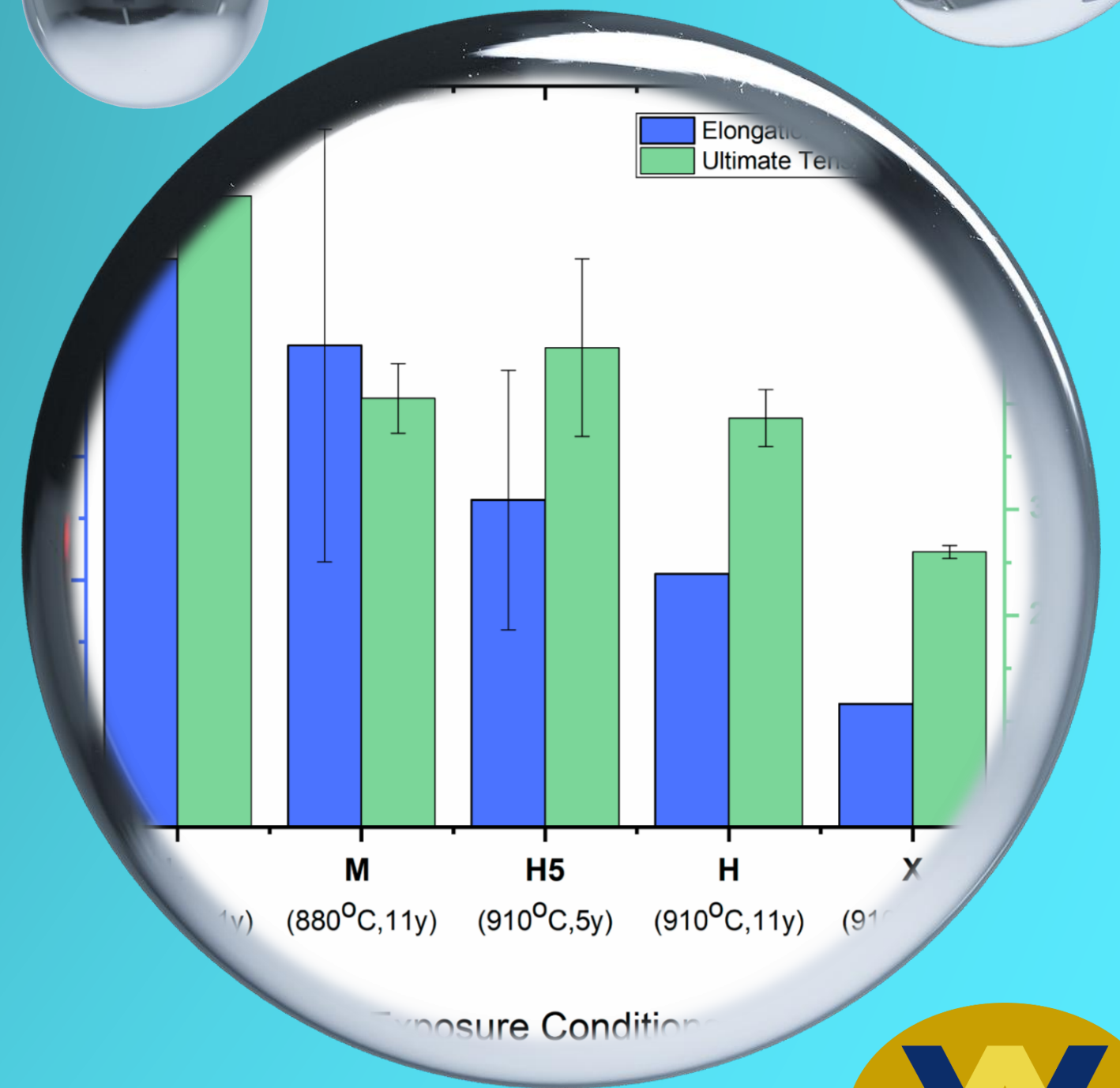
5

متالورژی فیزیکی آلیاژهای نوین

مکانیسم‌های استحکام‌دهی

متالورژی فیزیکی آلیاژهای نوین

آلیاژهای HP-Micro دارای ماتریس FCC با شبکه‌ای از کاربیدها هستند که موجب استحکام و مقاومت خزشی در دماهای بالا می‌شود. استحکام این آلیاژها ناشی از تقویت محلول جامد و رسوب کاربیدهای M7C3، M23C6 و MC در مرز دانه‌ها است که از لغزش مرزدانه‌ای جلوگیری می‌کند. کاربید MC غنی از Nb، Ti یا Zr، پایدارترین نوع است اما در درازمدت ممکن است به فاز G یا η M6C تجزیه شود که بر خواص خزشی تأثیر دارد. طی سرویس‌دهی، تحولات میکروساختاری مانند تبدیل M7C3 به M23C6 و رسوب کاربیدهای ثانویه رخ می‌دهد که بر تردی و طول عمر آلیاژ اثر می‌گذارد. تحقیقات اخیر به دنبال تشکیل مستقیم M23C6 در حین انجماد هستند تا پایداری و عملکرد این آلیاژها را بهبود بخشند.

مکانیسم‌های استحکام‌دهی

VISTA ASEMAN

متالورژی فیزیکی آلیاژهای نوین

تأثیر ترکیب آلیاژی بر عمر و عملکرد کاتالیست

Ni و Cr

افزایش استحکام خزشی

عناصر Zr، Ti، Nb

کاهش استحکام خزشی

جلوگیری از مسمومیت کاتالیست

کاربیدهای M₂₃C₆ و M₇C₃

پایداری مرزدانه‌ای

اثر Si و فاز G

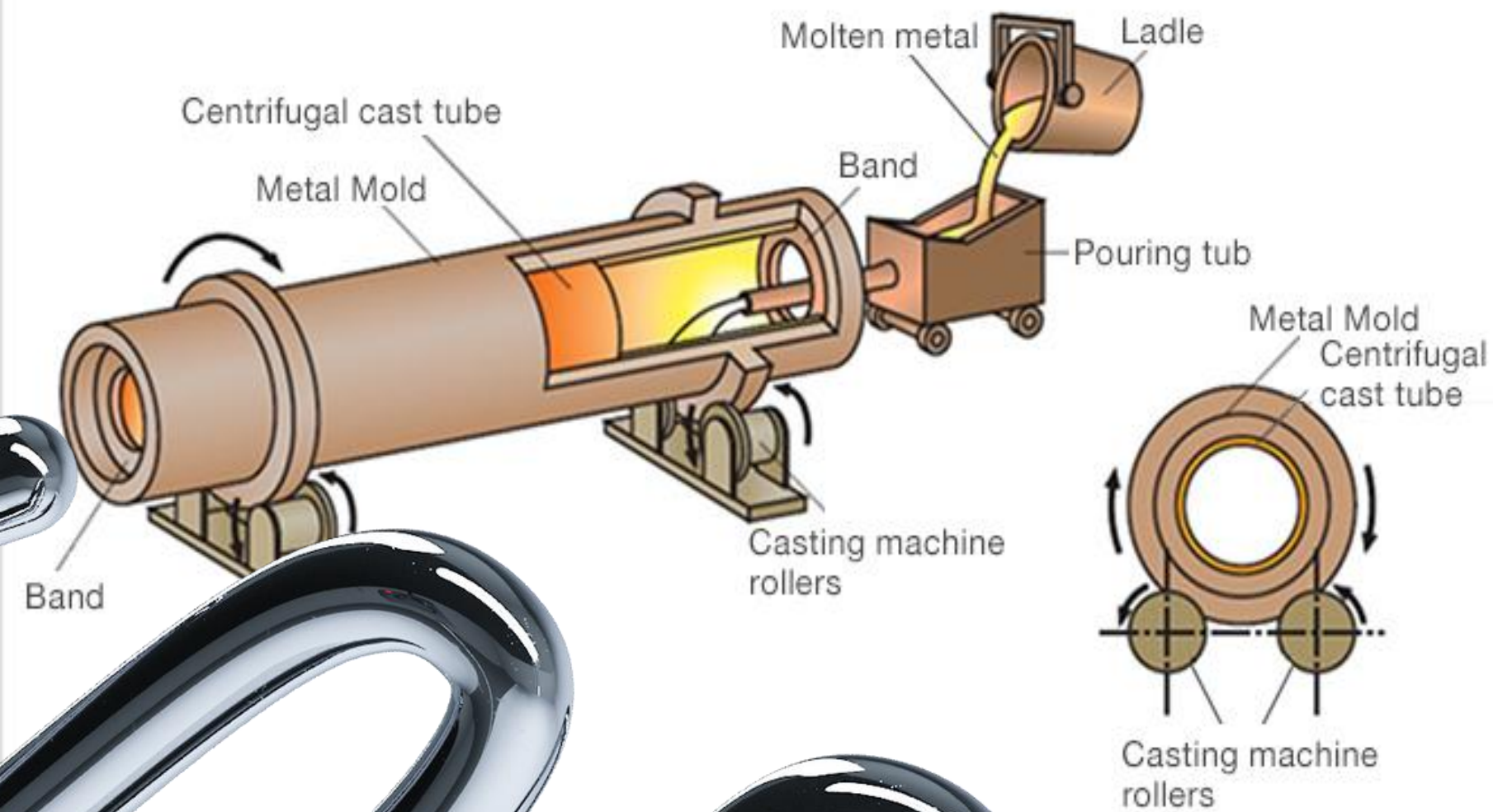
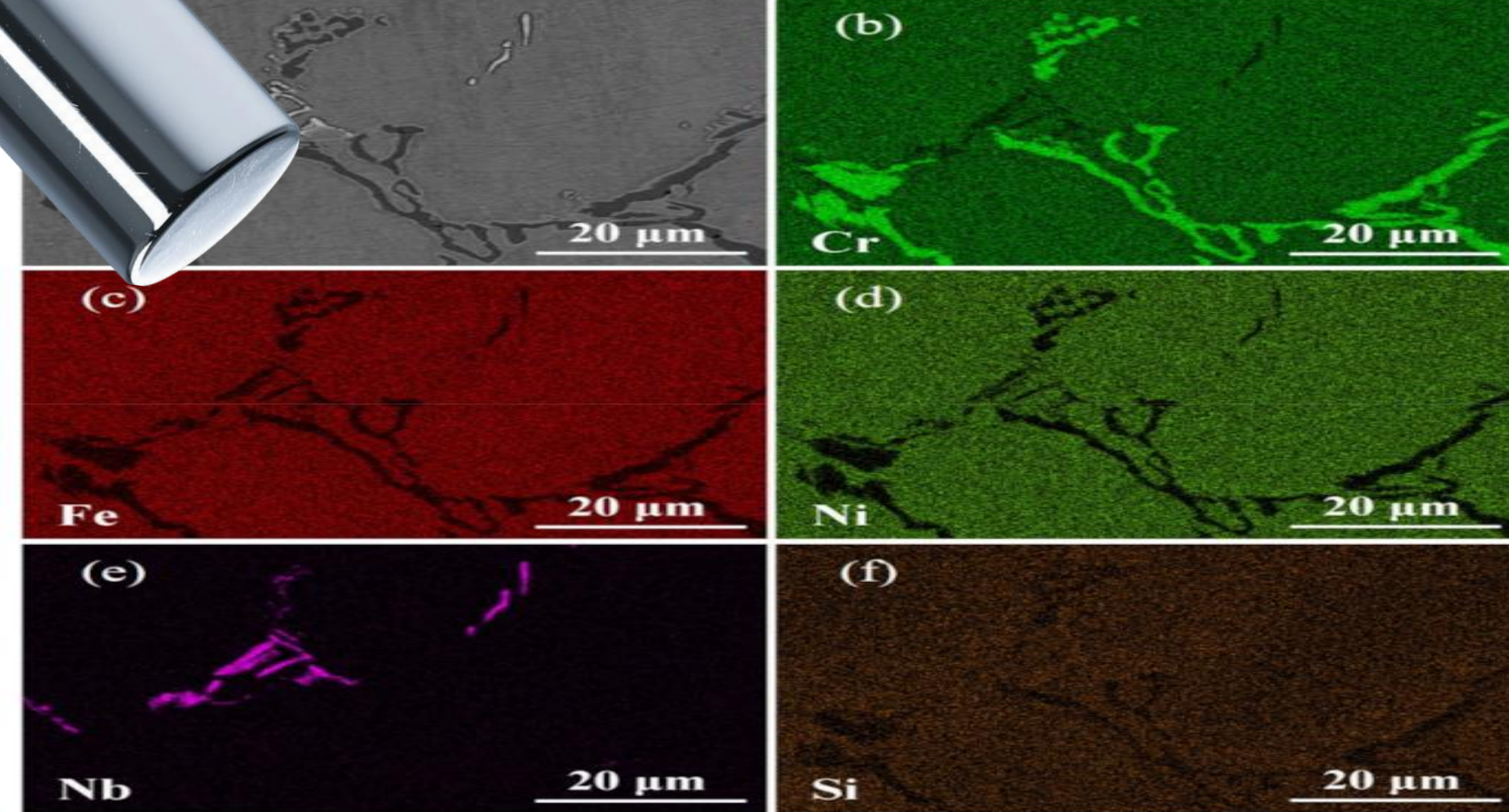
VISTA ASEMAN

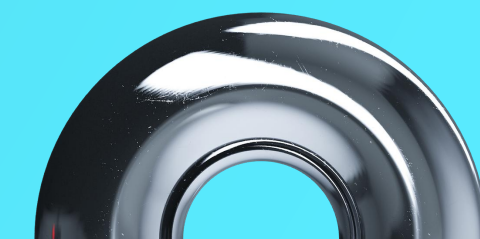
نتیجه گیری

پیامدها برای توسعه آلیاژهای آینده (چالش ها و فرصت ها)

در ۱۵ سال گذشته، پیشرفت‌های محدودی در آلیاژهای ریفرمر گزارش شده که به دلیل تحقیقات اندک و تمرکز بیش از حد بر عناصر جزئی است. این امر موجب نادیده گرفتن تغییرات اساسی در مسیرهای تحول فازی و مکانیزم‌های آن شده است.

فرآیند ریخته‌گری گریز از مرکز نیز به‌عنوان یک مانع در توسعه آلیاژها شناخته می‌شود، زیرا درک کافی از تأثیر عناصر آلیاژی بر فرآیند تولید وجود ندارد.

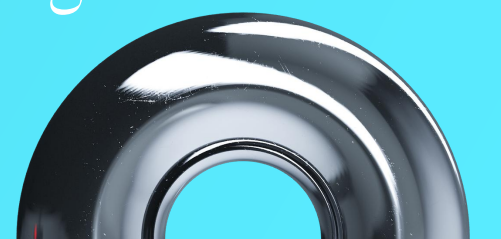

می‌توان از پیشرفت‌های اخیر در طراحی سوپراآلیاژها الهام گرفت. پیشرفت پایگاه‌های داده ترمودینامیکی امکان شبیه‌سازی سیستم‌های Ta و Hf، آلیاژی جدید را فراهم کرده و استفاده از عناصر نظیر می‌تواند فضای طراحی گسترده‌تری ایجاد کند.

۲

باید توجه داشت که ترکیبات گران‌تر ممکن است عمر مفید طولانی‌تر و افزایش بازدهی ریفورمر را به همراه داشته باشند، که در بلندمدت باعث کاهش هزینه‌های کلی و بهبود پایداری فرآیند خواهد شد.

نتیجه گیری

در حال حاضر، همان‌طور که پیش‌تر ذکر شد، کنترل فرآیند ریخته‌گری همچنان چالش‌برانگیز است، زیرا ترکیبات آلیاژی که ظاهراً یکسان هستند، می‌توانند استحکام خزش متفاوتی داشته باشند. بنابراین، رویکردهای طراحی آینده باید مقاومت ترکیب آلیاژی در برابر شرایط ریخته‌گری (مانند نرخ انجماد) را نیز در نظر بگیرند. یک آلیاژ که نسبت به تغییرات شرایط انجماد حساسیت کمتری داشته باشد، بسیار مطلوب خواهد بود؛ به گونه‌ای که استحکام آن بیشتر متکی بر ویژگی‌های ذاتی خود باشد، کمتر به ساختار دانه‌ای حاصل وابسته باشد، یا توانایی ایجاد ریزساختارها و خواص مشابه پس از پیرسازی را داشته باشد.

سپاس از توجه شما

کتاب تألیف شده در شرکت ویستا آسمان

